Et nō dicit tm̄ habitabūt: ⁊ inhabitabūt: q̄dā em̄ ibi habitāt numero: ⁊ nō ihabitāt merito. Dic ḡ: a Inhabitabūt ibi. i. ī eccl̄ia. q. d. nō erit deserta. Soph. iij. c. Derelinquā in medio tui ꝓplm̄ pauperē ⁊ egenū: ⁊ sperabūt in noīe dñi reliquiē isrl̄. i. apl̄i. Ro. ix. f. Reliquiē israel saluē fient.

c Et ipi apl̄i hereditate. i. ꝑpetua possessiōe: d Acquirēt eā ecclīaz ꝓdicatione ⁊ martyrio sicut christ⁹. De q̄ dic apostol⁹ Act. xx. f. Posuit vos episcopos regere ecclīaz quā acq̄siuit sanguine suo. e Et semē seruoꝝ ei⁹. i. ꝓlati successores apl̄oꝝ: f Possidebūt eā: nō semen hereticorū.

a habitabūt ibi: et hereditate
b acquirēt eā. Et semen seruorū
c ei⁹ possidebit eā: ⁊ q̄ diligūt
d nomē ei⁹ habitabūt in ea.

Al. †obtinebit
Al. †inhabitabunt

g Et q̄ diligūt nomē ei⁹. i. habētes fidē operātē ꝑ dilectionē: h Habitabūt ī ea: nō exibūt ꝑ hereses: nec discedēt seqntes antichristū: sic mlti: de q̄b⁹. j. Timoth. iiij. a. In nouissimis tēporib⁹ discedēt q̄dā a fide: attēdētes spiritib⁹ errorl̄ ⁊ doctrinis dēmonioꝝ ⁊c.

Moraliter * habitabūt istę ciuitates: b Ibi. i. in obedīcia ecclesię romanę. Sed q̄diu? Dū ipsa manet in christo. Joh. xv. a. Si mānserit in me ⁊ verba mea in vob manserint: q̄dcūq̄ voluerit petet ⁊ fiet vobis. c Et hereditate. i. ꝑpetua possessiōe: d Acquirēt eā. i. acq̄sitiue tenebunt ad dei lucra nō terrena. e Et semē seruoꝝ ei⁹ possidebit eā. i. imitatores apl̄oꝝ: vt nō tm̄ de nobilib⁹ nec tm̄ de romanis fiant cardinales aut papa: sed tm̄ de bonis cuiuscūq̄ generl̄ vl̄ natiōis. Ut̄ sequit: g Et q̄ diligūt nomen ei⁹ habitabūt ī ea: Ipsi em̄ debēt esse amici spōsi: ⁊ ipsi tenēt locū petri a q̄ dñs req̄rit dilectionē. Joh. vlt. d. Simō Iohānis diligis me plus his? Et si ipsi rñdeant cū petro: Etiā dñe tu scis q̄ amo te: Faciāt q̄d seq̄t: Pasce agnos meos. Et p⁹: Pasce oues meas. Nō tōde: ⁊ pasce. Mlti sūt hodie in ecclīa tōsores ouiū: ⁊ pauci pastores. Sz ī tōsiōe oniū fugit iacob a laban: Gen. xxxj. c. Et iudas incestū cōmisit: Gen. xxxviij. e. Et nabal offensā dauid: ⁊ deinde mortē īcurrit. j. Regl̄. xxv. g. Et amon interfect⁹ est. ij. Regl̄. xiij. e. Munc pōt dici q̄d dī. j. Machab. j. d. vbi loquit de sion: ad lr̄am: Edificauerūt ciuitatē dauid. i. romā: muro magno ⁊ firmo ⁊ turrib⁹ firmis ⁊ facta est illis ī arcē. Ad lr̄az em̄ magnas turres faciūt de vellerib⁹ oniū q̄s tondēt. i. de spoliis subditoꝝ: q̄d vtiq̄ nō faciūt qui diligūt nomē eius. Et q̄ inq̄t diligūt nomen eius: habitabūt in ea: Si em̄ alij ibi habitāt inde sequit ruina ecclīę. Ut̄. j. Machab. j. d. post ea verba q̄ dixim⁹ sequit: Et posuerūt illic. i. ī sion gentē pctōꝝ viros iniq̄s: ⁊ qualuerūt ī ea ⁊ ꝓgregauerūt spolia hierlm̄ ⁊ reposuerūt illic: ⁊ facti sūt in laqueū magnū: ⁊ factum est hoc ad insidias sanctificatiōi ⁊ ī dolū magnū in isrl̄: ⁊ effuderūt sanguinē innocentē ꝑ circuitū sanctificationis: ⁊ ꝓtaminauerunt sanctificationem.

De religione * c Et hereditate acquirēt eā. Et bñ dicit acquirēt: q̄ magnū ꝑliū est q̄ncq̄ in corde hoīs inter rationē ⁊ sensualitatē aliq̄ hō ingrediat religionē. Itē cū intrauerit: multū oportet eū laborare ⁊ negociari aliq̄ ad summū religionis attingat: ⁊ aliq̄ apicē vel arcē ꝓtēplatiōis ascendat. j. Machab. xiij. g. dicit q̄ simon acq̄siuit arcē sion: q̄d iudas non potuit facere nec ionathas. i. obedientia cōtēplationē capit: nō ꝓfessores vel datores sacramentaliū. i. actiui. Nō oñib⁹ aūt dat vt istā arcē sion. i. religionē intrent vel habitent: Ut̄ determinat q̄b⁹ dat. e Et semē seruoꝝ ei⁹. i. illi q̄ pauperatē apl̄oꝝ volūt imitari: f Possidebit eā: nō ꝓgenies viperaꝝ: Matth. iij. b. Dañ. xiij. f. Semen chanaan ⁊ nō iuda species decepit te. s. species mūdi: q̄ multos decipit ⁊ allicit: vnde nolūt religionē intrare. Itē Semē seruorū ei⁹ sctōꝝ ꝓfessoꝝ qui religiones instituerūt. Semen sancti bñdicti sūt monachi: semen sancti augustini canonici: semē sancti francisci fratres minores: semen sancti dominici ordo ꝓdicatoꝝ. Di ergo possidebūt eā. Et ꝑ quid? Per amorē. Ut̄ sequit: g Et q̄ diligūt nomē ei⁹ habitabūt ī ea. Amāti em̄ nihil est difficile. Et si tenet argumentū a destructione ꝓsequent̄ ex ꝓmissa sequit: Qui diligunt nomē eius habitabūt in ea: ergo q̄ nō habitāt in ea nō diligūt nomē eius.

Expositio Ps. LXIX.

Deus in adiutoriū ⁊c. Titulus. In finē psalm⁹ dauid in rememoratiōe q̄ saluū fecit eum dñs. Posita supra christi passiōe: petit h vir iust⁹ adiuuari. Et rememoratione q̄ saluū fecit eū dñs.

LXIX.

i Deus in adiutorium
i meū intende: dōmi-
k ne ad adiuuādū me

ordine ꝓgruo: q: a christi passione est nobis oñe adiutoriū: Ut̄ bñ intitulat̄ In rememoratiōe q̄ saluū fecit eū dñs. Ut̄ is est sensus tituli. Psalm⁹ iste: dirigēs nos in finem. i. christū: attribuit dauid. i. viro iusto. Psalm⁹ dico dict⁹ vl̄ habitus in rememoratiōe eius q̄ saluū fecit eū dñs. Hoc aūt fuit ꝑ passionē: quā rememorantes iusti sperant de salute sua ⁊ secure petunt adiutoriū. Unde dicit vir iustus: Deus in adiutoriū meū intēde. Intētio est monere vt nō in nobis gliantes ꝓfidam⁹: ⁊ in deo gloriemur ⁊ ꝓfidamus in ei⁹ auxilio. Modus. Bipertitus est psalm⁹. Primo petit generalit̄ iust⁹ se adiuuari ⁊ malos erubescere. Secūdo monet bonos lętari: ibi: Exultēt ⁊ lętentur. Licet aūt de iusto ꝓncipaliter exponat̄: tm̄ de christo in passione ꝓstituto potest allegorice exponi vl̄ de martyrib⁹. Dicit ḡ christus vel martyr q̄libet: i Deus in adiutoriū meū itēde: q: hoīes nō itendūt. Esa. lxiij. b. Circūspexi ⁊ nō erat auxiliator: q̄ siui ⁊ ñ fuit q̄ adiuuaret. In adiutoriū dico: ꝗ ꝓsequētes iudeos vel tyrannos. Et q: grauis est ꝓsecutio: k Dñe ad adiuuādū me festina. Job. xxx. c. Clamo ad te ⁊ nō exaudies me: sto ⁊ nō respicis me: mutat⁹ es mihi ī crudelē: ⁊ duritia man⁹ tuę aduersar̄ mihi.

Partitio psalmi.

Allegorice christo vel martyribus

Confundant

i Deus in adiutoriū ⁊c. Moraliter de viro iusto exponit: q̄ in his quattuor versibus ꝓtra quattuor ꝓsecutiōes peccat. Primo petit adiutorium ꝓtra carnem: quę est mala vxor cū deberet esse adiutoriū. Gen. ij. c. Faciam⁹ ei adiutoriū ⁊c. In secūdo versu ꝓtra dēmones qui querūt animā. Gen. xiiij. d. Da mihi animas. In tertio ꝓtra hoīes aperte inimicantes qui volunt homini mala. In quarto contra fictos amicos. i. adulatores qui dicunt: euge euge applaudendo ⁊ adulando. Item notandū q̄ in hoc psalmo sunt septē versus: in q̄bus petit septē dona spūsci. In ꝑmo versu qui est: Dē in adiutoriū ⁊c. petit donū timoris. Sap. xvij. c. Nihil est timor nisi ꝑsumptiōis adiutoriū ꝓditio cogitationis auxilioꝝ. In secūdo versu petit donū pietat̄: q̄ resistit diabolo qui impius est ⁊ aias quęrit pdere. Eph. vj. b. Contra spiritualia nequitię. j. Timoth. iiij. c. Pietas ad oia vtilis ē ꝓmissionē habēs vitę q̄ nūc ē ⁊ futurę. Tertio petit donū scientię: q̄ sciat vir iust⁹ ꝓuersari in medio nationis ꝓauę ⁊ puersę: inter maligios hoīes q̄ volūt ei mala. Quarto fortitudo: ꝓtra molliētē adulationē. Quinto donū ꝓsilij de fine lęto cū dicit: Exultēt ⁊c. Sexto donū intellectus quo intelligit se pauperē cū dicit: Ego vo egenus ⁊c. Septimo donū sapiētię cū dicit: Adiutor me⁹ ⁊c. Dicit ergo vir iust⁹: i Dē in adiutoriū meū intende. Dē dicit nō mūdus. Eccl̄j. xij. d. Quasi adiuuās suffodiet plātas tuas. Itē Deus nō homo. Eccl̄j. vlt. b. Respiciēs erā ad adiutoriū hoīm ⁊ nō erat. Itē Dē nō mammona. Esa. xvij. a. Cessabit adiutorium ab ephraim. Soph. j. d. Argentū eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nō poterūt liberare eos in die furorl̄ dñi. Deus qui potes: k Dñe qui debes: cū sim seruus tu⁹: l Ad adiuuandū me festina: q: sicut supra dictū est: Intrauerūt aquę vsq̄ ad aiam meā. Et sic dicit Job. vj. c. Nō est auxiliū mihi in me. Et hoc vt dictū est: dicit ⁊ petit ꝓtra carnem: Ut̄ necesse est vt dñs festinet ad auxiliū: q: ipsa est familiaris inimicus. Et vt dicit

Moraliter de viro iust

Ps. ci.

* Hiero⁹. nō est

a ¶ Cõfundant: ꝓfusione: b ¶ Et reuereant/timore. Hiere.xvij.c. Confundant q̃ me persequunt ⁊ nõ ꝓfundar ego: paueãt illi ⁊ nõ paueã ego. c ¶ Qui quærũt animã meã. Joh.v.c. Quærebãt eũ iudęi interficere. d ¶ Auertant retrorsũ/a facie mea: dicit christus: f ¶ Et erubescant q̃ volũt mihi mala. Hoc impletũ fuit/qũ veniente iuda cũ cohorte ⁊ ministris pontificũ ⁊ pharisęorũ cũ laternis ⁊ facibus ⁊ armis/exiũt eis obuiam christus: Et illi videtes eũ ⁊ audientes q̃ dixit/ego sum: illi abierũt retrorsũ ⁊ ceciderũt in terrã: Joh.xviij.a. h ¶ Auertant statim. Unde ibi Joh. xviij.a. dicit: Ut ergo dixit eis/ego sum: abierũt retrorsũ ⁊c. i ¶ Erubescentes. Hoc eñ eis fuit magna verecundia.

a festina. Cõfundantur ⁊ rẽ-
b uereantur†: qũi quęrunt ani-
c mam meã. Auertant retrorsum et erubescant: qũi †volunt mihi mala. Auertan-
d
e
f
g
h

Al. inimici

Al. †cogitãt

Ps.34. k ¶ Qui dicũt mihi euge euge: irridentes me. Ps. Dixerũt euge euge: viderũt oculi nri.

Doualiter * Hiero°. Nõ est efficacior pestis ad nocendũ q̃ familiaris inimicus. Hũc hostẽ oportet semp secũ portare ⁊ nutrire/vñ maius est periculũ. Mich.vij.b. Ab ea q̃ dormit i sinu tuo/custodi claustra oris tui. a ¶ Cõfundant ⁊c. Cõfundunt demones: qñ hõ fortit facit pęnitentiã. Unde Mich. vltj.b. Irã dñi portabo/qñ peccaui ei ⁊c. Et p° secũ: Aspiciet me inimica mea. Itẽ ꝓfundunt/cũ suggestiões eorũ ꝓtẽnunt: q̃s nõ cessant ingerere etiã mentib° sctõrũ: Unde addit: b ¶ Et reuereant. i. iterũ erubescãt. Al/Reuereant. i. timeant accedere ad me. c ¶ Qui q̃rũt aiaz meã/demones. j. Pet. vltj.b. Diabolus tãq̃ leo rugiẽs circũit/q̃rens quẽ deuoret. d ¶ Auertant/a malo: e ¶ Retrorsũ: vt te seqnt. Ps. Diuerte a malo ⁊ fac bonũ. f ¶ Et erubescãt/ꝓfusiõe adducẽte gratiã ⁊ glriaz: Eccj.iiij.c. g ¶ Qui volũt mihi mala/pęnę vel culpę: Ecce qd facit doctrina dñi dicẽtj Matth.v.g. Orate p̃ pseqntib° vos. h ¶ Auertant statim erubescẽtes: vt sup. k ¶ Qui dicũt mihi euge euge: adulãdo. Sz notandũ est q̃ qñ orauit p̃ ꝓuersione aperte psequẽtiũ/tps nõ determinauit/sed simpliciter dixit: Auertant retrorsũ: Qñ aũt orat p̃ ꝓuersione adulantiũ/addit: Statim. In q̃ notat q̃ plus debem° desiderare liberari ab adulatorib° q̃z a psequẽtibus: qz periculosior est nobis persecutio seductoris q̃z apte sęuientj. Esa.iij.c. Qui beatũ te dicũt/ipsi te decipiũt: ⁊ viã gressuũ tuorũ dissipant. Uel totũ legat de eisdẽ. s. de inimicis peccatoribus p̃ q̃bus orat. Et petit eis p̃mo ꝓfusionẽ mentis bonã/cũ dic: Cõfundant. Secũdo petit eis timorẽ/dicẽs: Et reuereant. Eccj.j.c. Qui sine timore est/non poterit iustificari. Tertio petit eis abominationẽ peccati/cũ dic: Auertant: scz a pctis sicut a re abominabili. Ecch.viij.d. Fili hoisvide abominatiões q̃s isti faciũt hic. Quarto petit illis humilitatẽ pęnitẽtię/cũ dicit: Retrorsũ. i. ita auertant/vt sint te sequentes p̃ humilitatẽ. Bar. viij.d. dixit dñs petro: Uade retro me sathana. Joh.xx.c. Maria ꝓuersa retrorsũ/vidit dñm. Quinto petit eis ꝓfusionẽ exteriorẽ: q̃ est in vultu/cũ dicit: Et erubescãt. Est eñ duplex confusio: interior ⁊ exterior. De interiori p̃us dixit: Confundant. De exteriori hic dicit: Erubescant. De his duabus Hiere. vj.d. Confusione nõ sũt ꝓfusi: ⁊ erubescere nescierũt: Propt hoc petit hic eis illa duo. j. Regj. xvij.f. Dauid pcussit philistęum in fronte: vbi est locus erubescentię. Ps. Imple facies eorũ ignominia: ⁊ quęrẽt nomẽ tuũ dñe. De malis aũt dicit Hiere.iij.b. Frons mulieris meretricj facta est tibi: noluisti erubescere. Et qz periculũ est in mora ꝓuersionis: sexto petit eis velocẽ ꝓuersionẽ/siue velocitatẽ ꝓuersionis/cũ subiũgit: Auertant statim. Eccj.v.c. Ne tardes ꝓuerti ad dominũ: ⁊ ne differas de die in die. Et qz erubescẽtia est causa ꝓuersionis: repetit de ipsa/addens: Erubescẽtes. Uñ q̃dẽ pbus videẽs iuuenẽ exire de lupanari ⁊ erubescere/qz videbat ab hoibus: ait: Salua res est/erubuit. Et nota q̃ ter loquit hic de erubescentia vel de ꝓfusione: qz ꝓpt tria debemus erubescere: Uidelicet/ꝓter peccati vilitatẽ: ꝓter nostrã in gratitudinẽ: ꝓter dei longanimẽ patientiã. De p̃mo Hiere. ij.g. Nõ vilis facta es nimis/iterãs vias tuas. De secũdo/ Ecch.xliij.c. Fili hois ostende filiis isrl'tẽplũ: ⁊ cõfundant ab iniqtatib° suis. Hoc dicit: qz in templo reposita erãt multa q̃ signa erãt beneficiorũ dei/q̃ exhibuerat iudęis: Ibi eñ erat vna aurea plena mãna: in signũ q̃ dñs eos pauerat in deserto. Ibi etiã erat virga/ĩ q̃ factũ fuerat miraculũ: et deutero/nomiũ legis. Similit nos ĩ templo. i. ĩ corpore christi: de q̃ dixit Joh.ij.d. Soluite templũ hoc: ⁊ in trib° dieb° excitabo illud: possumus multa bñficia inuenire ⁊ legere. De tertio ꝓpt qd debem° erubescere. s. de patiẽtia dei/dicit Greg°: Saltẽ misericordiã ⁊ patientiã ei° debem° erubescere/si ei° iusticiã nolum° formidare. Et in hac serie interponendo ostẽdit q̃les sũt illi p̃ q̃bus orat: videlicet qz peccant ope ⁊ volũtate ⁊ locutiõe. Opere/cũ dicit: Qui q̃runt aiam meã. Uolũtate/cũ dicit: Qui volũt mihi mala. Locutiõe/cũ dicẽ: Qui dicũt mihi: euge euge. s. irrisorie. Job.xij.a. Deridetur iusti simplicitas. Uel etiam applausorie adulando. q. d. bona est terra. Eu eñ/bonũ: ge/terrã sonat. Multi dicũt ita: euge. i. bona sunt terrena. Qd licet concedendũ sit ꝓpter hęreticos: tñ cęlestia incomparabiliter meliora sunt: Et terrena mala sunt ei/qui ea cęlestibus pręponit. Et nota q̃ dicitur euge multipliciter.

Euge
- Irrisoriũ. Ps. Dixerũt euge euge viderũt oculi nri. Ps.34.
- Applausoriũ. Ps. Nõ dicãt in cordibus suis/euge Ps.34.
- Adulatoriũ. Ps. Ferãt ꝓfestim (euge aię nostrę. Ps.39.
  ꝓfusionẽ suã: qui dicũt mihi euge euge.
- Admiratiuum. Ecch.xxvj.a. Euge confractę sunt
- Cõmẽdatoriũ. Matth.xxv.b. (portę populorũ.
  Euge serue bone ⁊ fidelis.

l ¶ Exultẽt ⁊c. Secũda pars: vbi iustus monet bonos vt in deo lętent: sed p̃us allegorice in psona christi exponam°. Dic q̃ christ° ad patrẽ: l ¶ Exultẽt ⁊c. q. d. petij/q̃ iudęi ꝓfunderent ⁊ erubescerẽt: sed nõ sic peto de fidelib°: imo peto/vt exultẽt/corpe: m ¶ Et lętent/mente: n ¶ In te/nõ ĩ dñs falsis/vl' ĩ cerimonijs legj. Et nõ tñ iudęi ꝓuersi: ⁊ generalit/ o ¶ Oẽs: tã de iudęis q̃z de gentib°: p ¶ Qui q̃rũt te/ĩ fide christiana: vbi iuenit sp de°. r ¶ Et dicãt/ore/in orone ⁊ laude: s ¶ Semp magnificet dñs: nõ vos: nõ dij

Allegorice

l ¶ Exultẽt ⁊c. Moralit vir iust° admonet alios iustos vt in dño lętent: etiã ipsos aduersarios conuersos/⁊ tã pęnitentes/q̃ deũ q̃rũt p̃ opa pęnitẽtię: Sz monẽdo alios/nõ eis ⁊ ad deũ sermonẽ dirigit: ostẽdẽs q̃ ista spũalis lętitia a dño est. Uñ dicit: Exultet ⁊ lętent in te. Ps. Dedisti lętitiã in corde meo. Dicit q̃: l ¶ Exultẽt/corpe: contra pigros. m ¶ Et lętent/mente: ꝓtra tristes. Matth.vj.b. Nolite fieri sic hypocritę tristes. n ¶ In te/nõ ĩ creatura: cõtra auaros et idolatras. Amos.vj.d. Qui lętamini in nihilo. Job. xxxj.c. Si lętat° sũ sup diuitijs meis multis. p ¶ Qui q̃rũt: cõtra negligẽtes. Prouerb.xix.c. Qui negligit viã suã mortificabit. Esa.xxj.c. Si q̃ritj/q̃rite. q ¶ Te/veritatẽ/iusticiã/sanctificationẽ/pacẽ. Ps. Ut qd diligitis vanitatẽ ⁊ quęritj mẽdaciũ. r ¶ Et dicant/nõ tñ audiant: cõtra nõ dicentes horas canonicas. s ¶ Semp: contra eos q̃ qñq̃z dicũt et quãdoq̃z nõ dicũt: ⁊ ꝓtra eos qui qñq̃z psallũt/qñq̃z nõ. Apocj.iiij.c. Nõ habebãt requiẽ die ac nocte/dicẽtia: scũs/sctũs/sctũs ⁊c. t ¶ Magnificet: ꝓtra inuidos ⁊ detractores: qui paruificãt alios q̃bus dñs facit misericordiã maiorẽ. Eccj.vltj.d. Lętet aia vestra in misericordia eius: ⁊ nõ ꝓfundemini in laude eio°. Matth.xx.b. An oculus tuus nequã est: qz ego bon° sũ. v ¶ Dñs: contra supbos/q̃ nolunt

Propt tria debem° erubescere

Al. †iocũdent

†Heb.9.a.

Moraliter

Ps.4.

Ps.4.

Allegorice vos: nõ dij falsi. Hoc dicãt illi/ a Qui diligũt salutare tuũ. s. me. Uñ dixit simeon Luc. ij. e. Quia viderũt oculi mei/ salutare tuũ. Al/ Qui diligunt salutare tuũ/ cõmunicare alijs. s. fidei salutẽ. Sed ad hoc q ipsi exultẽt ⁊ lętenť ⁊ laudẽt/ oportet q p̃cedat resurrectio mea: Uñ tibi dico pater/ d Ego vo egenus sũ: vel mendicꝰ. i. petẽs ⁊ dicẽs i cruce/ Job. xix. e. Sitio. e Et pauper/ rebus: nõ habẽs vbi caput reclinẽ. Uñ scriptũ ẽ Job. xix. f. q inclinato capite tradidit spm̃. Al/ Pauper/ amicis: qz amici mei apli recesserũt a me: Sz tu f De/ pz̃/ adiuua me: i tribulatiõe passiõis. Et ve scio q adiuuabis: qz g Adiutor meꝰ: vt possim sustinere: h Et liberator meꝰ: vt possim euadere: i Es tu/ omnipotens pater. Adiutor fuit in passione: vbi christus tulit pondus peccatorꝫ nrorꝫ. Liberator in resurrectione: vbi liber a pena ⁊ miseria surrexit. Et ad hoc faciendũ dñe pater/ k Ne moreris: quin. s. die tertia me suscites.

a qui diligunt salutare tuum.
b Ego vo egenus ⁊ pauper sum:
c deus adiuua me. Adiutor
d meus ⁊ liberator meꝰ es tu:
e dñe ne ⁊ moreris.

Al. ⁊ ceruto:
Al. ⁊ tardauerĩ

Pslmus dauid filiorꝫ ionadab ⁊ priorꝫ captiuorꝫ. LXX.

l In te dñe speraui non
m confundar in eternum:
n in iustitia tua ⁊ libã
o me ⁊ eripe me. Inclina ad
p me aurẽ tuam: et ⁊ salua me.
q Esto mihi in deum protectorem: et in locum munitum vt saluum me facias. Quoniam firmamentum meum: et refugium meum es tu.
r Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis: et de manu iniqui: et de manu iniquitatis.
s Quoniam tu es patientia mea domine deus meus: tu es spes mea a iuuentute mea.
t Super te firmatus sum ex utero de ventre matris meae: tu es protector meus: in te cantatio mea semper.
u Quasi prodigium factus sum multis: et tu adiutor fortis.
v Repleatur os meum laude: ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.
x Ne proicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
y Quia dixerunt inimici mihi: et custodientes animam meam consilium fecerunt in unum.
z Dicentes: deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est qui adiuuet eum.
a Deus ne longe fiat a me: deus meus in auxilium meum festina.
b Confundantur et deficiant detrahentes animae meae: operiantur confusione et pudore qui quaerunt mala mihi.
c Ego autem semper sperabo: et adiicam super omnem laudem tuam.
d Os meum adnuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.
e Quoniam non cognoui litteraturam: introibo in potentias domini.
f Domine memorabor iustitiae tuae solius.
g Deus docuisti me a iuuentute mea: et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.
h Et usque in senium et senectam deus ne derelinquas me donec annuntiem brachium tuum: generationi omni quae futura est.
i Potentiam tuam et iustitiam tua deus usque in altissima quae fecisti magnalia quis similis tibi.
k Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas conuertens uiuificabis me: et de abyssis terrae iterum reducens ascendere facies me.
l Multiplicabis magnificentiam tuam: et conuertens consolabis me.
m Nam et ego confitebor tibi in uasis psalmi veritatem tua deus: psallam tibi in cithara sancte israel.
n Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti.
o Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tua: cum confusi et reuerti fuerint qui quaerebant mihi malum.

Al. ⁊ de i te spauit: dñe
Al. ⁊ ceruo
Al. ⁊ ceruue
Al. ⁊ saluũ me fac

Partitio psalmi.

Moraliter * subesse vl seruire. Osee. x. a. Nõ est rex nobis: nõ enim timemus dñm: ⁊ rex qd faciet nobis. i. prelatꝰ. a Qui diligũt: ptra odio habẽtes. Amos. v. c. Odio habuerũt corripientẽ i porta. b Salutare: nõ infirmitorũ. Eccli. xxx. c. Salus aiẽ in sanctitate iusticie. c Tuũ: nõ medicorũ vl apothecarꝫ. Prouer. xxj. d. Dñs aũt salutẽ tribuet. Sũt aũt qdã q deũ laudãt ⁊ magnificãt in pspitate/ sed blasphemãt i aduersitate: Sicut intẽdebat sarban q posset iducere iob: dicẽs ad dñm: Mũqd frustra timet deũ iob: opibꝰ manuũ eiꝰ bñdixisti/ ⁊ possessio eiꝰ creuit i terra: sed extẽde paululũ manũ tuã ⁊ tange cũcta q̃ possidet: nisi in facie bñdixerit tibi. Ps. Cõfitebik tibi cũ bñfeceris ei. Ideo ostẽdit vir iustus psequẽter se pauperẽ esse: ⁊ tñ in pauptate ⁊ laudare deũ/ ⁊ alios ad laudẽ monere. Uñ dicit: d Ego vo egenus sũ ⁊ pauꝫ. Duo dicit: Sũt enim qdã egeni. i. medici ⁊ q̃rẽtes/ q nõ sũt paupes: vt sũt trutãni. Alij vo sũt paupes sed tñ nõ sũt egeni: qz medicare erubescũt. Primi peccant p cupiditatẽ ⁊ auariciã: Secũdi peccãt p supbiã. Sed vir iustꝰ dicẽ se simul esse egenũ ⁊ pauperẽ: ⁊ ideo secure petit/ dicẽs: e De adiuua me: Al fm aliã lfaz affirmat: quę habet: Deus adiuuat me/ pauperẽ: q adiutor est pauperũ/ non diuitũ: qbus pmittit nõ auxiliũ: sz supplicũ. Luc. vj. d. Uę vobis diuitibꝰ. Uñ vulgariter solet dici de diuite/ q nõ est homo quẽ deus adiuuet: de paupere vo ⁊ miserabili psona dicit: iste est homo quẽ deꝰ adiuuet. i. egens ⁊ dignꝰ auxilio dei. Uñ adiũgit: g Adiutor meꝰ: in operãdo: h Et liberator meꝰ/ in patiẽdo: i Es tu: nõ hõ: nõ mũdus: nõ diuitię. Esa. xxxj. a. Uę q descẽdũt in egyptũ ad auxiliũ ⁊c. i. i mundũ. Al/ Adiutor/ in p̃senti: cũ tẽpus est operãdi. Et liberator/ in futuro. Ro. viij. d. Ipsa creatura liberabik a seruitute corruptiõis in libertatẽ glorię filiorꝫ dei. Et qz vt dicit Prouer. xiij. b. spes quę differt/ affligit aiam: et etiã qz mora trahit periculũ: addit: k Ne moreris. i. ne differas auxiliũ ⁊ liberationẽ. Dañ. ix. e. Ne moreris ꝓter temetipsũ deꝰ meus. Job. xiij. g. Dñe descende priusq̃ moriat filius meus. Job. xj. a. Miserũt sorores lazari ad iesũ/ dicẽtes: Dñe ecce quẽ amas infirmat ⁊c. Tũc qdẽ mãsit in eodẽ loco duobꝰ diebꝰ. Et p: Uenit iesus ⁊ inuenit eũ q̃ttuor dies habentẽ iã in monumento. Expone.

Job. i. b.

Ps. 48.

Expositio Psalmi. LXX.

In te dñe ⁊c. Titulꝰ. Ps. dauid filiorꝫ ionadab ⁊ priorꝫ captiuorum. Continuatio. Post psalmũ de cruce ⁊ psalmum de donis spiritus/ ponit hic psalmũ de cõmẽdatiõe grarꝫ ⁊ donorꝫ eorundẽ. Et ẽ sensus tituli. Psalmꝰ/ iste/ q ẽ dauid ꝓphę: agit de filijs ionadab. i. de significatis p eos. s. de illis q obediũt spontanee dei volũtati. Et de primis captiuis. i. de illis q p̃us erãt captiui q̃z deo obedirẽt: cui seruire regnare ẽ. De ist legit Hiere. xxxv. b. q p̃cepit dñs hieremię vt ꝓpinaret eis vinũ: ⁊ noluerũt accipere: dicentes q pater eorꝫ ionadab p̃cepit eis q ipi nõ biberẽt vinũ/ neq̃z plãtarẽt vineas. Et hos multotiẽs ꝓnit dñs in exemplũ filijs israel/ q nolebãt seruare mãdata dñi: ⁊ isti seruabãt mãdata pãis sui. Per hos ergo significanť viri obedientes: tũ ꝓpť factũ suũ: tũ ꝓpť interpretationẽ huiꝰ nois ionadab: qd iterpretať spontaneꝰ. Intentio est monere nos ne de nobis ipsis p̃sumamꝰ: ⁊ totã spẽ in dei gratiã ponamꝰ. Modus. Triptiť ẽ psalmꝰ. Primo ꝓpť spem suã petit hic vir deo obediẽs/ ab omnibꝰ malis liberari/ ⁊ laude impleri. Secõ agit de gra tpe senectutis ⁊ senij: ibi: Ne ꝓijcias me. Tertio dicit cui psonę sit gra: ⁊ quę sit illa gra: ibi: Deꝰ qs similis. Agẽs ergo de gra aliq̃z aliquid petat/ meritũ suę spei ostendit/ dicẽs: l In te dñe speraui. Iii te/ nõ in hoie: nõ in diuitijs. Hiere. xvij. a. Maledictꝰ q pfidit i hoie: ⁊ ponit carnẽ brachiũ suũ. j. Timoth. vj. d. Pręcipe diuitibꝰ nõ sperare in incerto diuitiarꝫ: sed in deo viuo. Uñ dicit: In te dñe speraui: et ideo m Nõ confundar. Eccli. ij. b. Nullus sperauit in eo ⁊ pfusus est. n In eternũ: licet ad tps bona pfusione pfundar. Hiere. xx. c. Qui psequũť me/ cadẽt ⁊ infirmi erũt/ ⁊ pfũdenť vehementer: qz nõ intellexerũt opprobriũ sempiternũ. Ita pfundenť illi q hic nolũť leuiter ⁊ modicũ cõfũdi coram sacerdote/ confitendo peccatũ. Hiere. ij. e. Quõ confundiť fur qm deprehendiť: sic cõfundiť domus israel: ipsi ⁊ reges eorꝫ/ principes ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphetę eorꝫ. Fur est q furať pfessionẽ suã: qui tũc deprehẽdiť/ cũ in crimine moriť: pęnitens aũt suum furtũ ꝓijcit. Sz dicẽ Hieremias q sic cõfũdenť domꝰ israel. i. clerici ⁊ reges eorꝫ/ maiores p̃lati ⁊ principes: vt archidiaconi ⁊ decani ⁊ sacerdotes ad litterã: et ꝓphetę. i. p̃dicatores. Clerici enim et isti p̃dicti/ plus iterdũ cõmittũt istud furtũ q̃z alij. Et vt sic ñ cõfũdar o In iusticia tua. i. a te mihi data: p Libera me. Iusticia dei/ est forma pęnitentiale: vl ipsa pęnitẽtia: in q̃ fit iusticia de latronibꝰ. i. de peccatoribus vel dęmonibus vel de vitijs: de quibus Job. xix. b. Uenerũt latrones eiꝰ ⁊ fecerũt sibi viã p me. Pęnitẽtia aũt istos latrones suspẽdit/ ⁊ sic liberať homo: qñ aũt nõ suspendunť a pęnitẽtia/ hõ moriť periculo expositꝰ ẽ. Esa. xxvj. b. Cũ fecerij iudicia tua i terra: iusticiã discẽt oẽs habitatores orbis: misereamur impio/ ⁊ nõ discet facere iusticiã. Et i eodem. d. Iusticiam nõ fecimus in terra: ideo non ceciderunt habitatores ęrę. i. latrões. In hac ergo tua iusticia: Libera me/ ab his latronibꝰ: q Et eripe me/ de ore leonis. i. diaboli. Ps. Libera me de ore leonis. Uel/ Eripe me: a malis bestijs. i. desiderijs: q̃ etiã post vitia suspensa remanent: ⁊ qñq̃z tantũ p̃ualent q animã deuorãt. Uñ dicit sanctus: Quot putas lupi seuicie: quot leones supbię: quot vulpes astutię: quot vultures ingluuie lacerant cadauer animę? Apocal. xviij. a. Babylon facta est habitatio omnis volucrij immũdę. Et qz laceratus surgere nõ possũ: r Inclina ad me/ infirmũ ⁊ iacentẽ: s Aurẽ tuã/ misericordię. De qua Sap. j. c. Auris ęli audit oia. Hoc est ꝓtra qdã pfesores/ q nolũť audire fęda. Sz scire debẽť q nõ potest medicꝰ sanare vulnera/ nisi tangat saniẽ. Osee. ij. d. Eraudiã ęlos. i. spũales: ⁊ ipsi exaudiẽť terrã. i. pctores. t Et salua me. Sic enim saluať iacẽs in lecto peccati/ cũ deꝰ aurẽ misericordię ad eũ inclinat: qõ fit mediãte aure cõfessorij. s. p confessionẽ. Prouerb. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ dirigeť. i. nõ surget de lecto peccati: q aũt pfessus fuerit ⁊ reliq̃rit ea/ misericordiã consequeť. Et docemur hic qd petere debeamꝰ. s. salutẽ. Cũ enim dixisset: Inclina ad me aurẽ tuã: nõ subiunxit/ ⁊ vita me:

Partitio psalmi.

Ps. 11.